

ПОЧИТЕЉСКА МАПА ЛИНОРЕЗА МЕХМЕДА СЛЕЗОВИЋА

Иако живимо у времену када је уметност изгубила на свом значају, постоје храбри и аутентични појединци који незаустављиво и страсно трагају за лепотом, истином, духовношћу. Један од тих неуморних истраживача у свету ликовности је наш истакнути уметник Мехмед Слезовић, виртуозни владар графичких вештина. Његов лични свет саткан је од префињених емоција, јаке интелектуалне радозналости, дубоко проживљених слојева културно историјског наслеђа нашег поднебља, уз врцаву енергију која је у сталној и немирној потрази за одговорима.

Линија, која је главна водиља у уметничком опусу и рукопису овог уметника, упутила га је на графичке технике, пре свега мецотинту, па на линорез, који је технички мање захтеван, док у рукама виртуоза може да да врло богате, а код Мехмеда, чак и сличне ефекте.

У циклусу новонасталих линореза „Почитељска мапа“ Мехмед Слезовић коначно дефинише свој дуго година затомљен доживљај културно-историјског бисера, града Почитеља. Некада значајни центар током средњег века и османске владавине, овај прелепи град на литици леве обале Неретве, данас је „град-музеј“ и као јединствено културно добро, заштићено је UNESCO-м а посвећено уметничким и туристичким садржајима. Лепота природног положаја, близина Неретве и мора, предивна природа, очувана атмосфера средњевијековног града и жива успомена давних времена, инспирација су многим уметницима. Управо један такав боравак и доживљај овог места резултирали су настанком серије цртежа које је касније, после више година, Мехмед Слезовић преточио у мапу линореза.

Упечатљиве призоре делова архитектуре, познате мотиве овог града, често у комбинацији са бујном природом, уметник смешта у тондо, округле оквире, да би углове формата папира допунио дискретним геометријским акцентима, који су ликовни контрапункт приказаном препознатљивом мотиву. Ови бисери од призора врве од живе циркулације употребљених линија, које невероватном виртуозношћу, контрастима светло тамног, успевају да изнедре и неку врсту сфумата, метафизичке атмосфере самог места. Колико треба бити вешт техничар, али пре свега уметник таквог сензибилитета да би сав тај богати доживљај преточио у баш тако поетичан визуелни исказ. То, засигурно може баш Слезовић, који је увек препознатљив по изузетно садржајним цртежима али и посебном неоодољивом атмосфером која посматрача осваја мистичним, езотеричним, па и романтичним дубинама.

Кроз његове радове можемо наслутити и далеке одјеке утицаја османске културе и философије, неку врсту носталгичности према прошлим временима, али увек и пре свега, кроз суптилан метафизички однос према свему што нас окружује.

Пред радовима Мехмеда Слезовића, било да је то аутономни цртеж, мецотинта или линорез, посматрач остаје задивљен, често без даха, понет лепотом призора, али и увучен у тај особени „штимунг“ који је израз слојевитих мисаоних и емотивних процеса самог аутора. „Почитељска“ мапа линореза својим квалитетима управо сведочи о упечатљивом и јединственом уметничком изразу нашег уметника кроз увек актуелне класичне форме уметничког изражавања.

Ивона Рајачић-Барандовски, историчар уметности